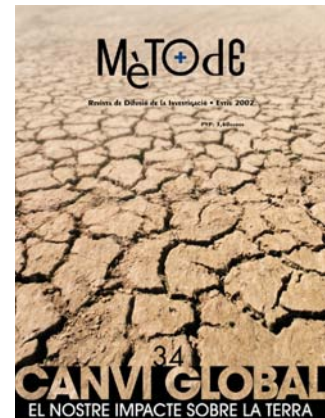

EDITORIAL

TOTHOM HO RECONeix: LLAVORS PLOVIA MOLT MÉS. O ALMENYS AQUEST ÉS EL RECORD QUE ROMAN EN LA MEMÒRIA DEL POBLE. UN TEMPS MÉS PACÍFIC, MÉS EQUILIBRAT, AMB UNES ESTACIONS MÉS DEFINIDES, SENSE MASSA DESGAVELLS. “JA NO NEVA, NI PLOU, NI ELS RIUS PORTEN AIGUA”, ESCRIU JOAN FRANCESC MIRA EN LA SEUA EXCEL·LENT NOVEL·LA *ELS TREBALLS PERDUTS*. NO DEIXA DE SER ESBORRONADOR RECÓRRER ELS BARRANCS I RAMBLES DEL PAÍS, I DESCOBRIR-HI VELS I ENCOFURNATS MOLINS D’AIGUA. PER FORÇA, AQUELLS BARRANCS DE PEDRES “TORRADES” HAVIEN DE DUR AIGUA SUFICIENT PER A ACCIONAR TOTA AQUELLA MAQUINÀRIA. EN MENYS D’UN PARELL DE GENERACIONS, HEM ASSISTIT A UN CANVI DEL CLIMA COM MAI NO S’HAVIA VIST. UN CANVI QUE –COM ESCRIU EL PROFESSOR FERNANDO SAPIÑA, COORDINADOR D’AQUEST NÚMERO I AUTOR D’UN ESPLÈNDID LLIBRE DE DIVULGACIÓ, *UN FUTUR SOSTENIBLE? EL CANVI GLOBAL VIST PER UN QUÍMIC PREOCUPAT*–, ÉS LA NOSTRA EMPREMTA, EL NOSTRE IMPACTE SOBRE LA TERRA.

SIGA COM SIGA, EN LES PLANES D’AQUEST NÚMERO DE MÈTODE TROBAREU UNA ANÀLISI BEN EXHAUSTIVA D’AQUEST CANVI GLOBAL. PERÒ TAMBÉ MOLTES COSES MÉS, COM UNA INTERESSANT ENTREVISTA AMB JOSÉ PÍO BELTRÁN, O UN ESTUDI DEL CONTEXT CIENTÍFIC EN QUÈ VA SER ESCRIT *FRANKENSTEIN*, A CURA DE LA PROFESSORA ISABEL BURDIEL, O UNA REVISIÓ DE L’EXCÈNTRIC BOTÀNIC SIMÓN DE ROJAS CLEMENTE, A CÀRREC DEL GEÒGRAF JUAN PIQUERAS... TOT PLEGAT, UN MOSAIC DE LECTURES, ALGUNES MÉS ESPAORDIDORES QUE ALTRES, PERÒ TOTES –M’HEU DE CREURE– SENSE GOTA A PERDRE. COM LA BELLA EVOCACIÓ QUE REALITZA GASPAR JAÉN I URBAN EN “CIÈNCIA PER A POETES” D’UN TEMPS PERDUT PER SEMPRE.

MARTÍ DOMÍNGUEZ

«Llavors plovia molt més, en això tots estan d’acord, i també nevava els hiverns, en molts pobles diu que recorden la neu que arribava a les finestres, i que trossos que sempre eren humits on hi havia canyars i aiguamolls ara són ermots eixuts, ja poden dir els meteoròlegs que no, que estadísticament és un temps normal [...]. Però ja no neva ni plou ni els rius no porten aigua, no és cert que els rius ací mai no han portat aigua, abans molts en portaven, però on hi havia peixos ara són tot pedres torrades i grava seca, no és normal, aquest era un país de moltes petites riuades i alguna de grossa, ara només queden les grosses, i m’agradaria saber per què, o qui en té la culpa, tot ha de tindre una explicació, i sempre hi ha algú que té la culpa.»

JOAN FRANCESC MIRA
Els treballs perduts (1989)

MÈTODE - UNIVERSITAT DE VALÈNCIA. NÚM. 34. ESTIU 2002. EDITA: Vicerectorat d’Investigació. DIRECCIÓ: Martí Domínguez. CONSELL ASSESSOR: Josep Lluís Barona, José Pío Beltrán, Manuel Costa, Joan F. Mateu, Jesús Navarro, Juli Peretó, Francisco Tomás. COL·LABORADORS: Xavier Bellés, Aurelio Beltrán, Jesús Ignasi Català, Ester Desfilis, Emili Laguna, Vicent J. Martínez, Albert Masó, Andrés Moya, Ester Pinter, Mercè Piqueras. FOTÒGRAF: Miguel Lorenzo. ASSESSORAMENT LINGÜÍSTIC: Josep Agustí. ASSESSORAMENT ANGLÉS CIENTÍFIC: Baraclough-Donnelland, Online English, Burjassot. PORTADA I MAQUETACIÓ: José Luis Iniesta Ferrándiz. ADMINISTRACIÓ: Anna Alcàcer. IMPREMTA: Textos&Imatges. Pol. Industrial Verge de la Salut. C/ Ronda Este, s/n. Tel.: 96 313 40 95. 46950 Xirivella (València). DIPÒSIT LEGAL: V-1717-1992. ISSN: 1133-3987. DISSENY WEB: Pino Hernández i José L. Iniesta. WEBMASTER: Pino Hernández. Per a qualsevol consulta adreceu-vos a MÈTODE. C/ Batxiller 1, 1r-1a. 46010 València. Tels.: 96 386 46 88 - 96 386 41 15. Fax: 96 386 40 67. CORREU ELECTRÒNIC: Marti.Dominguez@uv.es. WEB MÈTODE: <http://www.uv.es/metode>